

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ می ۲۰۲۳

"طالب" و بازی مرگ با "ملل متحد"!

دوشنبه- ۱۸ ثور ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت امروز بازی مرگی را که طالب با سازمان ملل متحد آغاز نموده و آنها را وادار کرده است تا خواستهای قبلی شان را فراموش و خواست جدیدی را از طالب و نظام ملاسالار مطرح سازند، اندکی از نزدیک می بینیم. اما قبل از آن:

۱- آنهایی که با مسابقات "دومیدانی" یا همان "دوش" آشنائی دارند خوب می دانند که در این نوع مسابقات یک مجموعه کاملی وجود دارد که شرکت در هر یک از آنها ضمن آمادگی و تمرین خاص خودش، ستراتیژی مبارزاتی خاص خود را نیز نیازمند می باشد. مثلاً هرگاه دو مسابقه ۱۰۰ متر و ۵۰۰۰ متر را از جمع مسابقات در نظر گیریم، می بینیم که خلاف مسابقه ۱۰۰ متر که از همان آغاز با تمام قدرت و سرعت آغاز و الی رسیدن به خط ادامه می یابد، در مسابقات ۵۰۰۰ متر و بالاتر از آن، شرکت کنندگان در مسابقه می دانند که نباید روند های اول و دوم را با سرعت ۱۰۰ متر آغاز نمایند بلکه مسابقه را با آرامش کامل می باید آغاز و به مرور به سرعت شان بیفزایند و بر مینای چنین ستراتیژی وقتی در دور آخر می رسند می باید با تمام قوت و سرعت لازم مسابقه را به اتمام برسانند.

هرگاه خواسته باشیم این دو نوع مسابقه را در مقابل هم قرار د اریم واضح است به همان سان که دوندۀ ۵۰۰۰ متر با ستراتیژی خاص خودش هیچ چانسی در مبارزه برای فاصله ۱۰۰ متر ندارد، دوندۀ ۱۰۰ متر نیز نمی تواند با همان سرعتی که آغاز می نماید الی ختم یک مسابقه ۵۰۰۰ متر بدود در نتیجه از پای می ماند. مگر این که با هر پیش شدن از حریف، یک دور مسابقه را خاتمه یافته اعلام نموده دور دیگر را آغاز نمایند.

۲- در کشمکش که بین سازمان ملل متحد و نظام ملاسالار از همان نخستین روزهای انتقال قدرت به طالب از جانب امپریالیسم امریکا و شرکاء به وجود آمده دیده می شود در حالی که طالب در تمام زمینه ها با سرعت ۱۰۰ متر می خواهد وارد مبارزه گردد، ملل متحد هنوز هم بر ستراتیژی ۵۰۰۰ متر خودش وفادار می باشد و تلاش دارد تا طالب را در یک مبارزه نفس گیر شکست دهد. تنها چیزی را که "ملل متحد" تا حال نخواسته بفهمد این است که طالب همان کسی است که میدان و داور میدان را در اختیار دارد و به محض این که دو قدم از ملل متحد پیش افتاد، داور مسابقه را ختم و به نفع طالب اعلام می دارد. در چنین حالتی ملل متحد قبل از این که از دعوای مسابقه اولی خلاص شود و تلاش می ورزد تا راجع به نتایج آن دور اینطرف و آنطرف بدود، داور بازی، دور جدید مسابقه را اعلام داشته و ملل متحد باز هم شرکت می ورزد و باز هم با همان تکنیک شکست می خورد.

۳- بیانیید بحث مان را با مثالهای واقعی از عملکرد طالب و عکس العمل مورچه لنگ ملل متحد ادامه دهیم.

* - طالب به مجرد تحویل قدرت در ۱۵ اگست ۲۰۲۱ از دست امپریالیسم امریکا، حتا قبل از اعلام رسمی در پناه اوربته جنایات دور اول حاکمیتش، حجاب را از طریق رسانه ها اجباری اعلام داشت، ملل متحد این تصمیم را خلاف آزادی های دموکراتیک و حقوق بشر دانسته در پی اعتراض علیه آن برآمد؛

*- هنوز ملل متحد از آن ضربت سرش از گیچی بیرون نشده بود و اینطرف و آنطرف تلاش می ورزید تا گویا آن تصمیم طالب را بی اعتبار اعلام دارد که طالب با یک گام به پیش گذاشتن، درب مکاتب متوسطه و عالی را بر روی دختران بست، ملل متحد بدون آن که چیزی از مبارزه علیه ضربه ضد ورزشی زیر ناف اولی به دست آورده باشد، مجبور شد دستش را بر زیر نافش گرفته داد و فریاد بلند کند، که باز هم طالب فول زد؛

*- همین روند یعنی ایجاد تضییقات بر زنان و روز تا روز شرایط زندگانی را بر زنان سخت تر کردن، از بیرون راندن محصلان دختر از پوهنتون ها گرفته تا اخراج دسنة جمعی زنان و دختران نخست از ادارات دولتی و به تعقیب تمام اشتغالات خارج از خانه حتا در مؤسسات غیر دولتی و خارجی مانند ملل متحد و سرانجام ممانعت از بیرون شدن زنان بدون همراهی یک محرم شرعی ادامه یافت، بیچاره ملل متحد که با ستراتیژی خودش وفادار است و آنهایی که طالب را بر اریکه قدرت گماشته اند به هیچ وجه اجازه نمی دهند تا ملل متحد تصمیم مستقلانه گرفته، هر نوع شرکت در یک مسابقه نقلی و ریاکارانه را منافی اعلام بدارد، نا گزیر به مثابه بازنده میدان یک دست در شقیقه و گیجگاه و دست دیگر در زیر ناف، تلاش دارد تا هنوز میدان را خاتمه یافته اعلام ندارد.

۴- در ببحوجه چنین روندی، ملل متحد سرانجام ناگزیر شد تا دست کمک به سمت حامیان طالب دراز نماید و از آنها در کفرانس روز های دوم و سوم همین ماه در دوحه بخواد که یک تعامل واحد مقابل طالب اتخاذ نمایند. طالب که ضعف طرف و طرفهای مقابل را خوب می داند و می فهمد که آنها چنان عاشق ستراتیژی مدونه و پیشکش شده از جانب "سیا" هستند که حتا نمی خواهند به بدیل آن بیندیشند، اینبار که میخ مبارزه علیه زنان و یا بهتر است گفت زن ستیزی را تا آخرین جای آن محکم کوبیده اند، دفعتاً قاضی القضاات آنها وارد میدان می شود و به رسانه ها اعلام می دارد که جهت سربریدن ۱۷۵ نفر و اجرای حدود و قصاص ۱۰۰ ها دوسیه دیگر به امر امیرالمؤنین "ملا غیبت الله" نیاز دارند تا آنها را تطبیق و از امنیت جامعه اسلامی افغانستان با تطبیق احکام اسلامی دفاع نمایند.

اعلام این موضعگیری بیچاره مورچه لنگ ما ملل متحد را که تا هنوز گریبانش را از قضیه زن ستیزی طالب رها نتوانسته وارد میدان جدیدی نمود که باز هم دور جدیدی از مبارزه را که از قبل بازنده آن معلوم است، آغاز نمایند.

هموطنان گرامی!

تمام این کش و قوس و فراز و فرودهای پیهم در مناسبات طالب و نظام ملاسالار با ملل متحد، برخاسته از درک و تفاهمی است که بین طالب و حامیانش در یک سو و گردانندگان پشت پرده ملل متحد در سوی دیگر وجود دارد. آن گردانندگان پشت پرده می خواهند طالب به همین کارهایش ادامه دهد و ملل متحد هم به دنبالش نفس زنان روان باشد.

آنچه بر من و تو لازم است بدانیم درک این تباری رسوا و بریدن امید از همکاری های ملل متحد و سایر نیروهای خارجی در مسیر نجات ماست. ما باید بدانیم که به جز اتکاء به نیروی خود، نباید به هیچ نیروی امیدوار باشیم زیرا نه نه دستی از غیب به کمک ما خواهد آمد و نه هم کمکی از ملل متحد و کشورهای دور و نزدیک دریافت خواهیم داشت.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!